Ч. 197. Субота 16 (3) вересня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа скликаня парляменту. — Кн. Тун у Відни і справа ческо-німецкої угоди. — З Росиї. — Справа марокканьска.

Одна з парляментарних кореспонденций доносить, що вільнодумні посли до парляменту, вибрані з міста Відня відбули оногди конференцию, на котрій обговорювано справу дорожнї. По довгій дискусиї ухвалено домагати ся безпроволочного скликаня парляменту. Дальше висказано погляд, що угорске правительство не має права звборонювати довозу мяса, котре під взглядом ветеринарийним не представляє ніяких перешкод. Наконець постановлено завізвати австрийске правительство, щоби призволило необмежений довіз мяса.

Намістник Чехії кн. Тун приїхав вчера до Відня, щоби здати бар. Ґавчови справу о настрою серед ческих і німецких сторонництв. Головною однак причиною подорожі кн. Туна до Відня є справа рішеня дотично краєвої фінансової політики. Кн. Тун хоче спонукати правительство до одобреня оногдашної ухвали ческого виділу краєвого, що підносить краєві додатки з 55 проц. на 65 проц. Правительство вже кілька разів відмовило подібним жаданям.

В справі акциї ґр. Туна доносять нині з Відня: Намістник кн. Тун конферував вчера через дві години з бар. Ґавчом. Дав єму реферат о дотеперішній акциї угодовій і поруш ено також справу впливу праских переговорів на відносини у віденьскім парляменті.

З Праги доносять: Кн. Тун перед виїздом до Відня відбув конференцию з проводирями ческих клюбів соймових. В політичних кругах настав дуже оптимістичний настрій. Характеристичне єсть, що цілий ряд ческих міст порішив однозвучну ухвалу, заявляючись за угодою.

В середу відбуло ся в Києві відслонене памятника царя Александра II. в присутности царскої пари, наслідника престола, великих князів, достойників і численної публики, по чім цар Николай, наслідник болгарского престола кн. Борис, великі князі і міністер війни взяли участь в маневрах у віддалі 14 верст від Києва.

З Києва доносять: Члени „союза русскаго народа“, одержавши на приїзд царя кілька тисяч білетів до охрани“, були дуже обурені тим, що їх не відділено від прочої товпи. Вечером розійшлись по Хрещатику, співали пісні і жадали від прохожих знимати шапки. За товпою союзників ішла поліция.

Загально-росийский земский з'їзд в справі народної просьвіти, який відбув ся в Москві, приняв слідуючу резолюцию в справі викладової мови в тих школах, де заходить ще „інородча“ мова: „З'їзд вважає потрібним, щоби в шкільних областях, обнимаючих ріжномовне населене, було допущене в першім періоді наук уживане рідної мови і черпане научного материялу з житя-бутя місцевого населеня і позіставити місцевим заведеням розуміючим справу народного образования, установлювати реченець переходу від народної викладової мови до росийскої під тим условєм, щоби росийский язик був научним предметом від першого року науки, а ті, що скінчили курс народної школи, повинні уміти говорити по росийски і писати без язикових ошибок. При тім в місцевостях, де московске населене змішане з иншомовним, повинні або основувати ся окремі школи на инших мовах, або иншомовні діти повинні бути виділені в осібні відділи.

Виділ охрани в Москві арештував ряд осіб, котрі наміряли відновити діяльність социял-демократів. В їх числі знаходить ся прибувший з Парижа Риков. В кількох союзах фахових арештовано діячів социяльно-демократичної партиї. Союзи ті предложено до закритя. Арештовано також громаду осіб з партиї социяльних революціоністів.

Французка рада міністрів виробила нові проповиции для німецкого правительства, обнимаючі 20 точок, що переважно відносять ся до економічних питань в Марокку. Найважнїйші точки є отсї: 1) Франция має запоручену пов-

13)

В найбільшім місті на сьвіті.

(Образки з Льондону — нова серия).

(Дальше).

Яко місто портове відрізняє ся Льондон від инших визначних міст портових як Ліверпуль, Гамбурґ, Антверпія, Марсилія, Ню-Йорк тим, що велика маса Льондонців не знає по правді нічогісенько про пристань хиба то, що десь зачула або вичитала. Жителі згаданих міст знають ся дуже добре на кораблях, щоглах, парових кранах і т. д.; в Льондоні все то закриває Сіті собою. На улицях т. зв. за хідного кінця Льондону, де повнісько людий, покаже ся хиба лиш рідко коли чоловік з лицем як скіра і з такою бородою, що мимо волї на вид єго нагадує ся запах теру і морскої води. Чужосторонні моряки, як індийскі ляскари в турбанах на голові і широких бавовняних шароварах, за котрими в Степні і Бляквель люди обертають ся, викликали би на заході таки збіговиско. Мореплавці мають на сході своє окреме місто, де розуміють їх мову і звичаї, знають, в яких они любують ся камизольках, чоботах і ланцушках від годинників, які люблять напитки і які забави, а поза то місто не люблять они виходити.

Таміза, поминувши торговлю, далеко не так важна для руху перевозового в Льондонї як приміром Секвана в Парижи. Місто має нині такі округи, котрі цілими роками не видять Тамізи, хиба що при якійсь нагоді переїзджають зелїзницею і з моста глянуть на ріку. Давнійше, коли Льондон був ще малий і кождий міг легко дістати ся до берега, була Таміза ніби головною улицею в місті. Королівский двір перебував по найбільшій части в старій вестмінстерській палаті або в Вайтголь (Whitehall); многі достойники, льорди і заграничні посли мешкали або таки в старім місті в Сіті або зараз коло него; лодка межи обома осередками була найдогіднійшим средством комунікацийним, особливо коли побереже, тодїшна дорога вздовж берега не була ще брукована, а зимою повози в калабанях застрягали. В літі вечерами гнали різблені і позолочувані човни долї рікою а поза червоними шовковими заслонами на них спочивали на подушках великі дами та приспівували до ґітари; міщани з жінками і дітьми, помічники купецкі і тим подібні люди їздили по ріці скромними суднами, ловили раки, годували лебеді і віддихали вдоволені холодним вітром, що дув по „срібній“ тодї Тамізї.

До урядової виправи льордмера належала тодї крім тої карити, котрою ще й підчас паради льорд мер каже ся вести, також і пишна лодка, котру з початком минулого столітя скасовано; королївскої державної барки уживала послідний раз королева Вікторія в 1849 р.

Коли Юрий IV. вступив на престол, було в Льондоні 3000 лодок перевозових і около 1200 дорожок; перевізник на Тамізі був тодї такою популярною личностию як до недавна ще омнібусовий візник. Нині ледви що держить ся перевіз пароходом межи передмістями Чельзі і Ґрінічом, та й він набуть не удержить ся.

Для відпочинку і розривки мало який Льондонець їде Тамізою; она не заведе єго нїкуди. В самім Льондонї і близько него нема нїгде над рікою такого місця, де би можна забавити ся і куди би могли відбувати ся прогульки. Всюди, куди не повернути ся, нагадує ся чоловікови лиш то одно, що він робуче звіря. Тото виграване на скрипках та висвистуване на флетах, яке можна иноді на кораблях почути а що має означати ніби то веселу їзду по воді, стоїть в сумній суперечности до поважної дїйстности берегів.

Їзда починає ся від Чельзі, котрого старосьвітскі доми висші як дерева, що ростуть по обох боках побережного гостинця. В Чельзі жили колись многі поети і малярі, але небавком минаємо се старосьвітске місце а до берега підходять щораз близше якісь фабрики, шопи та чорні від диму буди з гнутої бляхи а відтак величезні купи дошок; в поганім брунатнім намулї, котрий відслонив відплив моря, лежать тягарові судна. По тім поганім пустім місци слїдує старосьвітска палата Лембет (Lambeth), котра зі своїми присадкуватими вежами подобає скорше на якусь кріпость як на епископску палату. Тут єсть від 600 лїт осідок архі-

ну політичну свободу в Марокку. 2) Всї держави, не виймаючи Франциї, є під економічним зглядом в Марокку рівноуправнені. Нїодна з держав не може мати в Марокку економічних привилеїв. 3) Франция дає найпевнїйшу запоруку економічної рівности всїх інтересованих. Справа рекомпензат в Конґу не була предметом дискусиї на радї мінїстрів. Ухвалу ради мінїстрів предложить правдоподібно вже нинї президент мінїстрів президентови републики Фаліерови до затвердженя, а з кінцем сего тиждня одержать на їх підставі французский посол в Берлинї Камбон нові інструкциї і в недїлю або в понедїлок зголосить ся у німецкого секретаря державного Кідерлен-Вехтера. Загально сподїють ся, що економічні квестиї марокканьскої справи вже протягом слїдуючого тиждня будуть полагоджені, о скілько, оче видно, знов не настане якась перешкода.

Що до военних побоювань, то они не мають рациї істнованя. Кідерлен-Вехтер висловив ся перед одним з редакторів нюйорского „Herald-a“, пробуваючого часово в Европі, що можливість німецко-французскої війни є прямо виключена. Обі держави пертрактують тепер між собою в зовсїм купецкий спосіб. Нїмцї домагають ся певних уступок, тодї як Франция не хоче зрезиґнувати зі своїх прероґатив. Навіть на случай, як би тепер не мало прийти до порозуміня, то обом державам все ще остає ся трибунал в Газї. „Видите — говорив Кідерлен-Вехтер — що нема зовсїм небезпеки французско-німецкої війни.

Новинки.

Львів, 15 вересня 1911.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше удїлити із своїх приватних фондів гр. кат. комітетови парохіяльному в Суфчинї добромильского повіта на докінченє будови закристиї і на внутрішнє урядженє церкви запомоги в сумі 100 К.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув вчера з Кракова до Львова.

— **Є. Е. ВПреосьв. Митрополит** гр. Шептицкий будучи в Кракові, оглянув дня 13 с. м. виставу Товариства штук красних в Кракові і висказав ся з признанєм для теперішної кракївскої вистави. Довшу увагу присьвятив виставі аквафортів і збірним виставам.

— **Перенесеня.** Президент галицкої Дирекциї почт і телеграфів переніс офіцияла почтового, Ст. Мацьонґа з Коломиї до Ряшева.

— **Лїцитация.** Дня 19 с. м. о год 9 рано відбуде ся в магазинах товарових стаций в Стрию публична лїцитация невідобраних товарів, як вина, цукри, оцти, терпентина, папір, меблї, образи, товари, блаваті знаряди рільничі, сукна і т. п.

— **З Рогатина.** Загальні збори філії това риства „Жїноча Громада“ в Рогатинї відбудуть ся о годину пізнїйше, без огляду на число зібраних.

— **Дещо до історії захоронок і СС. Служебниць Пр. Д. Мариї.** Оден з участників торжест ва посьвяченя захоронки в Угерцях так пише в „Русланї“: В Угерцях винявских посьвячено дня 4 вересня с. р. 42 гу з черги захоронку СС. Служебниць руских. Думаємо, що годить ся згадати про введенє в житє СС. Служебниць і оснванє ними першої захоронки в Жужелю. В 1891 р. закупив і уладив місцевий парох о. К. Селецкий дім враз з огородом для СС. Служебниць. В день Успенія Преч. Діви Мариї 1892 року була парохія Жужель сьвідком величавого торжества. По Вечірни при звуках звонів вирипув численний нарід з церкви з свїтлом, хоругвами, образами, співаючи пісню похвальну в честь Пр. Діви Мариї. За ним ступав з хрестом в руках місцевий парох в това ристві ОО. Василиян, дальше йшли окружені свояками під проводом Сестри Йосафати 9 дївчат селяньских, котрі наміряли весь свій вік трудити ся для хвали Божої і в хосен своїх ближних. Вся процесия опинила ся перед домом, в якім кандидатки до СС. Служебниць найшли перше свое приміщенє. О. Ковлovский, ігумен Чина ОО. Василиян, відправив чин водосьвятія. Поблагословлено дім, сей перший розсадник будучих Служебниць. Нарід славячи Бога, вернув враз з духовеньством до церкви.

Перед нами лежить знаменита книжка п. заг. „В імя правди“. В нїй виказано, що в Галичинї трудить ся 232 Служебниць, окрім тих, що в Канадї, Бразилиї і Крижовачу присьвятили свою службу вихованю дїтий і обслузї тамошнього народу. Так зерно кинене на ниві жужельскій не змарнїло а принесло за ласкою Божою в продовженю не сповна 20 лїт обильні плоди рускому народови.

— **Крадежі.** II Мешковскому, котрий вибирав ся на польованє вкрав якийсь злодїй на двірци зелїзничім рушницю в червоній футерали вартости 400 К. — Майстрови бляхарскому Зайонцови забрав челядник Говшток дві ванни і продав їх якомусь мінцерови за 4 К. — П. Леопольдови, властителеви складу материялів будівельних, крав систематично наймит Іван Лебосевич материял деревляний аж оногди прихоплено его на крадежи і віддано в руки поліциї.

— **Перевозові знижки.** Краєвий Союз господарско-торговельних Спілок у Львові одержав телеграфічне повідомленє з Відня, що правительство наслїдком інтервенциї рільничої централї признало 50 процентову знижку належитости за перевіз пашї й навозів після взірця нїмецкої держави. Офіцияльне оголошенє сього наступить незабаром.

— **Нещаслива пригода.** З поля маневрів доносять: На дорозї межи Дуклею а Сяноком наїхав оногди самоїзд, що бере участь в маневрах, на віз маркетанки Бажанової. Конї сполошили ся, а Бажанова, хотячи ратувати ся, вискочила з візка, але так нещасливо, що впала під колеса самоїзду. Видобуто єї непритомну з раною на голові і 3 поломаними ребрами. Смерть мимо скорої помочи наступила за кілька хвиль. Бажанова була до недавна властителькою „варшавскої каварні“ в Перемишли.

— **Викиданє СС. Василиянок у Львові на улицю.** Нїхто би не повірив, до чого вже допускає ся москвофільска зухвалість. Не досить, що зовсїм безправно загорнули в свої руки „Народний Дім“, котрий не для них був фундований, але тепер ще добирають ся й до иньої фундациї, котра лиш внаслїдок якогось необережного поступованя звязала ся з „Народним Домом“, але не з запанувавшими в нїм

епіскопа з Кентербері першого члена палати вельмож.

По палатї Лембет зачинає ся найкрасша часть Тамізи. По лївім боцї піднимає ся понад гладкі побережні мури довжезна маса парляментарного будинку зі своїми вежами а кидаючи свою тїнь на ріку, затемнює єї. Ся палата то „матїр всїх парляментів“, поважна і пишна без хвальби; але коли на неї довго дивити ся, то она робить враженє дуже значно побільшеного рисунку якогось архітекта. Будинок сей займає 3 і чверть гектара простору або більше як півшеста морґа і має 1.100 комнат та 11 подвір. Єго украшають три вежі, з котрих вежа Виктория єсть 103 метрів висока; друга вежа годинникова від сторони вестмінстерского мосту має 97 метрів а середуща єсть висока на 91 метрів. Фасада сего будинку над Тамізою єсть 275 метрів довга і украшена статуами всїх анґлїйских володителів. Мимоходом треба ще згадати, що в серединї сего будинку знаходить ся 500 статуй.

До парляменту припирають величезні будинки, що вже своїм зверхним виглядом нагадують житє в сїм найбільшім на сьвітї місті. Саме над берегом стоїть т. зв. „Ігла Клеопатри“, один з тих обелїсків, що 15 сот лїт тому назад за єгипетского короля Тутмозіса III. були виставлені в єгипетскім місті Он або Геліополїс а перенесені пізнїйше до Александриї в Єгиптї. В падолистї 1878 привезено сей обелїск до Льондону і уставлено его тут над Тамізою. Льондоньский воздух знищив за кілька десяток лїт его гієроґліфи сильнїйше як тисячі лїт в его вітчинї. Ніби засумований споглядає він на ті жовті вози електричної зелїзницї, що безнастанно переїзджають попри него.

Дальше виринає катедральна церков сьв. Павла. Єсть то трета з ряду найбільша християньска церков, збудована в роках 1675 до 1710 на взорець церкви сьв. Петра в Римі. Величезна єї баня піднимає ся мов би якийсь сонний привид зпід закритого димом овиду. Церков сама, збудована в видї хреста, єсть 152 метри довга а 76 метрів широка. Баня єї висока на 110 метрів має в промірі 34 метри. Церков єя з деревами коло причалї, з брунатно червоними вітрилами і хмарками пари, що піднимають ся перед неї з кораблів, представляє один із найкрасших і найхарактеристичнїйших образів Льондону.

На тім місци, де нинї стация зелїзницї Каннон-Стріт, стояла славна колись будівля звана Стіль Ярд, осїдок німецкої торговельної спілки знаної під назвою Ганза. Був то в Льондонї осїдок німецких і голяндских купців; тут приймали они анґлїйских епіскопів і канцлєрів та гостили їх вином і кавяром. Тут були також величезні маґазини з товарами, склепи і помешканя купців. Підчас великої пожежі в Льондонї в 1666 р. вигоріла й ще часть міста а хоч пізнїйше забудовано єї знову, то однак стратила она своє давне значінє і остаточно німецкі міста Любека, Гамбурґ і Бремен, правні наслїдники давної Ганзи, відпродали в 1853 р. се місце Анґлїйцям за 72.500 фунтів штерлїнґів.

Коло Льондон-Брідж (льондоньского мосту), по котрім котять ся безнастанно омнибуси, починає ся льондоньска морска пристань. Слїдує ще лиш один міст Тавр-Брідж, котрий, коли его підтягнуть, перепускає кораблї й з найвисшими щоглами. Ґотицкі вежі сего міста стоять мов би якісь величезні вартівники по боках ріки а старий поважний Тавр виглядає при них мов би якась забавка. Ледви чи який будинок в Льондонї робить таке враженє як сі вежі.

З многих мостів, які в Льондонї переходять через Тамізу, можна хиба лиш кілька назвати красними. Перше місце займає міст Ватерльо, котрий дехто називає найкрасшим на сьвітї. Міст сей єсть на 420 метрів довгий і спочиває на 9 ґранїтових стовпах. Найстаршим мостом єсть Льондон-Брідж. До 1750 р. був то одинокий міст в Льондонї. Єсть се й найважнїйший міст в анґлїйскій столици. Старий міст мав за вузкі каблуки і під ним часто спирала ся крига; тому его в 1832 р. розібрано і поставлено новий, котрого будова коштувала 2 мілїони фунтів штерлїнґів (4,800.000 кор.). Він єсть 283 метрів довгий, 16 метрів широкий і має 5 ґранїтових каблуків. По сїм мості переходить на день що найменше 100.000 людий і переїздить 15.000 возів. Від сего моста горі рікою є ще слїдуючі мости: Савдвирк-Брідж на трох зелїзних каблуках; Блякфрайре-Брідж 387 метрів довгий, відтак згаданий вже міст Ватерльо, Вестмінстерский міст 26 метрів широкий, міст Лелбет, Воксгаль, Челзі, Альберта і Батерзі. Пониавше Льондон-Брідж єсть насамперед попід ріку для переходу пішки довжезна зелїзна рура, 373 метрів довга а звиш 2 метри широка, звана „підземною дорогою“ а за нею слїдує міст Тавр-Брідж. Міст сей починає ся від монетарнї коло Тавру доїздом 333 метрів довгим, спочиваючим на каблуках широких на 5 метрів. На другім боцї має такий самий доїзд довгий на 270 метрів. На ріцї суть два стовпи віддалені від себе на 90 метрів а на них висить міст. По середї межи тими стовпами міст дасть ся розвести і підойми в два боки так, що попід него можуть вигідно переплисти кораблї. Щоби же підчас того, як міст розведений, люди все таки могли переходити, то стовпи в горі майже на 48 метрів над водою суть сполучені з собою стежкою, на котру можна вилїзти за помочию вінд і сходів, які знаходять ся в тих стовпах, на котрих міст висить.

(Дальше буде).

москвофілами. Москвофіли з „Народного Дому“ на тій основі, що ніби то реальність, в котрій містять ся СС. Василиянки, до них належить, постановили їх викинути судово з тої реальности а реченець того викиненя надійшов нині о 10 год. перед полуднем.

Перед домом Василиянок о тій порі зібрала ся громадка українскої молодежи, кілька пань і сьвященників та звітники львівских часописий, щоби бути сьвідками небувалої хиба доси у Львові сцени викиданя монахинь з монастиря.

Зібрані розмавляли з собою на темат небувалої доси у Львові події. Говорено, що СС. Василиянки перенесли ся вже до реальности при ул. Длуґоша а в дотеперішнім помешканю полишили лиш кілька шаф та шкільні лавки а на случай примусового викиненя готові демонстрацийно іти улицями міста аж до митрополичої палати. Учениці Василиянок були очевидно приготовлені до виходу, бо у вікнах було їх видко в капелюхах на голові. Отже серед того явив ся екзекутор з паперами під пахою і хотів увійти до середини, але застав двері замкнені а дверниця сказала єму, що має наказ невпускати нікого. В виду того екзекутор відійшов, щоби повідомити о тім свої власти і як здогадують ся, прийде по полудни але вже з шлюсарем, щоби двері силомць отворити і викинути монахині на улицю. Справді дивні і сумні переживаємо часи!

Телеґрами.

Відень 15 вересня. В послідних днях появили ся в кількох часописях вісти о якімсь бунті залоги в Новім Бенатку та о застріленю капітана вояками. Вісти ті суть зовсім неправдиві.

Будапешт 15 вересня. На вчерашнім засіданю палати послів обструкция тревала дальше. Комітет обструкцийний ухвалив в слідуючім тиждни допустити трох бесідників до голосу.

Єна 15 вересня. Социялістичний конґрес ухвалив одноголосно резолюцию в справі Марокка.

Париж 15 вересня. Надзорчий виділ социяльно-демократичної партиї ухвалив вчера видати відозву против війни і домагати ся як найскоршого скликаня парляменту.

Замах
на президента міністрів Столипіна.

Київ 15 вересня. До президента міністрів стрілено вчера в театрі. Столипін єсть тяжко ранений. Виновника замаху зловлено.

Київ 15 вересня. (Петерб. Аґ. Тел.) Президент міністрів Столипін дістав рану в руку. Куля перейшла попри печінку і застрягла в стовпі хребтовім.

Київ 15 вересня. Замах виконано підчас перерви межи актами. Коли цар вчув вистріл і війшов до льожі, публика зажадала відограня царского гимну. Всі присутні вторували музиці. Цар дякував уклонами. Публика вийшла відтак з театру.

Виновник замаху називає ся Баґров і єсть помічником адвокатским і, як каже, сином властителя великої реальности міскої. — Рани Столипіна суть смертельні і нема надії удержати єго при житю. Єсть то вже другий замах на Столипіна. Перед кількома роками зранено лиш єго доньку.

Надіслане.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави Накладом Руского Товариства Педаґоґічного Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землі, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в падорожи довкола землі, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гро незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, як другі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли“.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після чаоу середно-европейского.

ЗАМІТНА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·44**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·2[illegible]
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в субору і неділю.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·5[illegible], **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·0[illegible].
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділі і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·[illegible] 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·34*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнїйшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржові замовленя

виконує ся під найкористнїйшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За оплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує, в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати свое майно або важні документи. В тім напрямі починає банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядження.

Правила дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно у депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.